secus aūt si iste successor tēpore sui introitus inuestiret bona in dominio ita q essent facta ō mēsa q tunc nō reinfeudaret sine licētia sūmi pontificis per ea que habent in.d.c.vt super extra de rer. eccle.nō ali. Et ibi declarat p doc.quādo intelligantur esse bona mēsalia vbi videas t glo.t doc.in.d.de.frequens.t dicit And.de yser.q ly precessor nō dedisset in feudū illud qō est solitū infeudari nihilominus poterit successor illud dare ar.no.in.l.cū ō ysuetudine.ff.ō legi.niſi a predecessore imediato fuisset illud feudū receptus imemorz per.xxx.ānos qñ tūc esset inducta ysuetudo nō vādi ar. C.ō fun.rei pu.l.cū qui li.xi.t eoz que dic no.in glo.facit qō dixi j.si ō feu.fue.vtro.in.c.fiquis per triginta. Sed aduerte circa istas qōnes q Archi.xxxv.q.viij.c.i. dicit q posteā feudū est reuersum ad ecclām t platus statuit ānū q ipsius nō infeudauit q aplius nō potest infeudare q intelligitur ysolidatū p victum.c.i.t.l.fi.§. quotū.ō publi.qō admittit zaba.in.c.ij.extra de feudis.q.xij.si plat⁹ p̄cepit fructus talium bonoz eo modo quo papa ō aliis bonis mēsalibus. Nam ex hoc vī incorporasse vt post ānū censeant ō mēsa. Sup hoc tamē passu dicit vidisse ysilia varia t cōtraria magnoz doc. Et p̄dicta dicit p̄cedere nisi platus ex aliqua iusta causa distulisset infeudare quo casu ēt post ānum possz infeudare dūmodo nō teneat mīnus lon.tēpore quod arbitrarium erit posteā nō ē determinatū t dic vt ibi p cum t in.q.xiij. Utrum aūt platus possit infeudare suis attinētibus t cognatis dic vt plene dixi.j.si ō inuesti.inter do.t vasal.lis ori.c.i. vbi glo.tangit. Be administratoribus vo simplicibus vt sunt yconomi t administratores ciuitatuz t similes an possint infeudare dic p glo.t doc.in aut.qbuscūq. C.ō sacro san.ec. Sz an vasallus ecclie possit infeudare alteri sine ysensu eccle dixi plene.j.ō capi.cor.in.§. Preterea. Quero cū glo.iij.quāto tēpore inducatur ysuetudo talis ō qua in isto tex.q platus possit dare in feudū t rādet glo.ponēdo duas opi. Prima ē q acgratur tamū tēpus vt nō exteat memoria in cōtrariū pro hac opi.facit.l.i.in fi.t in.l.ij.in prin.ff.ō aqua plu.ar.t.ff.ō aqua coti.t esti.l.hoc iur.§. Ductus aque. Scōa opi.ē azo.q acgrant ānis.xxx. ar.C.ō p̄scrip.xxx.an.in.c.opit t.l.oēs. Suadet rō q p ysuetudinē acgritur iurisdictio.l.i.C.ō emāci.lib.vnde p hanc ysuetudinē acgritur eccle honor t iurisdictio in suū vasallum t hoc vult vsqz ad finē. Sz Ja.ō bel.ly q regrant ānī.xl.q insedatio ē alienatio vt no.in.l.cū non solum.§. filius aūt. C.ō bonisqz lib.t.l.ō fundo do. In alienatōe aūt rerum ecclāstic⁹ regritur dictum tēpus ad p̄scribēdum vt in aut. quas actiones. C.ō sac.san.ec. Igitur t in datione in feudum.que opi.nō placet Alico.ō nea.q haberet locum quādo tractaret ō maiori p̄iudicio eccle vz quādo ecclā amitteret totū suū ius integrū vez hic retinet dūmodo directū vt no.C.vti pos. l.i.t.ff.ō acq.pos.l.iij.§.ex contrario qō qdem dūmodo ē sibi ineffic⁹ t vile tum q ipsa ecclesia bz fructus tum q ē spes q feudū possit ad eam redire p casus expressos.j.q su.prima cā be.amit.p totū auz sy. Ité q bz iurisdictionē t bonorē vt supra dictum ē t pro tanto ipse p̄cludit q sufficiāt ānī.xxx. Sz cōcordando oēs istas opi.dicerē sic fm do. Bal.q aut infeudatio ē manifeste vtilis ecclesie t tūc regratur tamū tēs cuius in cōtrariū memoria nō exteat. hoc modo intelligatur prima opi.glo. Aut ē manifeste vtilis ecclesie t tunc p̄scribat spatio.xxx.ānoz t sic procedat ecda opi.glo.t rōnes Alico.ō neapo.aut ē dubiū t tunc regrant ānī.xl.t ita intelligatur opi. Ja.ō bel.t vult Bal.in effectu q̄z nō ita dare. Quot autez actus regrant infra p̄dictū tēpus ad hoc vt ista ysuetudo inducatur dicit Ja.ō bel.q binus q ysuetudo dicitur qō frequēter fit vt C.que sit lon.vsue.in.l.i. Ad aūt dicit frequēter fieri qō fit bis vt in auc.ō defen.ciui.in.§.fi.vñ p̄clude fm ipsuz eē necessariū vel q idē platus dederit bis duobus idē feudū vl q̄z duo plati duobus vl eidē diuersis tēporibus succedentibus inclusiuē cū p̄scriptōe ō qua supra dictū ē ar.C.ō epi.au.l.iij.§.fi.t extra de cā pos.t.pplie.cum eccla vbi plene ō hac materia t p doc.in.l.ō qbus.ff.de legibus t C.que sit lon.cōsue.in.l.ij.qō ēt vī tenere Jac.ar.diz.in sūma carta ij.sub rubricella qui po.da.feu. Dicit quoq idē Jac.ō bel.q sufficit tacitus cōsensus capli nec regritur expressus posteā tuuat i p̄scriptione longissima vt supra dictū ē ar.l.fin. empti.dis. C.ō p̄scrip. xxx.ānoz ō quo in aut.hoc ius potuit. C.ō sac.san.ec.t extra ō pda.c.ij.t in.l.i.C.ō p̄di.ur.li.t. vbi ter.no. quādo cōtractus intelligitur in dubio eē factus pro vtilitate vel nō. Op.cū glo.iiij.de c.i.j.ō de.q inuesti.fa.in pn. vbi clericus in distincte pōt dare i feudum ēt dato q nulla sit cōsuetudo. So. dicit glo.eē intelligēdum istū tex.fm illū vz q: loqtur ō rebus ppriis ipsius clerici quo casu potest ipse clericus dicta sua bona ppria infeudare sicut possz glibet laicus nec regritur aliqua consuetudo vt ibi. Sed hic loqmur de rebus ipsius ecclesie in qbus non pōt nisi sit ysuetudo vt hic t hoc voluit ista glo.que bñ loqtur vsqz ad vsi.t ita vī t hoc pz in cōtrario. Op.subsequēter cū dicta gl.in dicta ptē q imo deri cus hodie nō possit dare in feudū etiā si ecclesie sit ysuetudo quia talis ysuetudo reprobatur p papā Urbanuz vt p̄batur.j.epi. vel abba.c.i. So. dicit gl. iste tex. debz intelligi fm illū vz q: bona que sunt solita infeudari possunt infeudari ēt hodie cum ibi papa confirmet p̄teritas infeudatōes t cōsuetudines. Ea autē bona q̄ sunt subiecta eccle t ō titulo eccle t que nō sunt solita infeudari nō possent infeudari ō nouo. Eodē mō si alias fuissent solita infeudari sed modo sunt effecta ō dūio t subiectōe eccle sic q: tūc ri possum infeudari ō nouo t ideo platus nō posset infeudare bona que reperit tēpore sui ingressus esse subiecta t incorporata ecclesie vt ibi secus aūt si essent bona solita infeudari t aperent sibi post eius ingressuz q: tūc ppter ysuetudinē antiquā possz dicta bona reinfeudare ō nouo vt hic t hoc voluit ista glo.vsqz ad finē quā declara p ea que dixi supra i gl.ij. vbi late examinaui istū articulū. Unū tamē no.qō hic dixit Ja.de bel.vs q ēt post dictā p̄stitutionē pape vrbani posset induci nona ysuetudo infeudandi p istum tex.t est ratio q: posteā p̄fi mat ysuetudinē preteritā vī approbare cōsuetudinē simplī.t p p̄sequēs vidētur p̄mittere ysuetudinē nouaz induci qō intelligo vez nisi esset res spūalis vt est decima q: tunc nō putarē talē ysuetudinem ō nouo inductā hoc posse opari vt.j. dicā. Sz vtrū ysuetudines feudoz habeant locū in feudis ecclesiasticis dic q: sic vt p̄batur in.c.ceterū extra ō iudi.t ibi p zaba. in.iij.notabili.t est ratio q: tales ysuetudines sunt natura feudi vt pz ō p̄hi.feu.alie.p fe.l.i.t q: tunc approbate vt dixi in p̄ambulis

Op.cū glo.fi. Ultra ea que supponūtur i isto tex.vz q: etiā illud qō est datū a minoribus valuasoribus cēseatur esse pro iure feudi t pro feudo habeatur. Sed vltra de.§.fi.j.e. vbi dicitur q: solū illis censet esse.ppie feudū quādo est datum a capitaneis regni vel a maioribus valuasoribus. secus aūt si a minoribus. So. dicit glo. q: ille tex. loqtur fm iura antiqua fm̄ que fiebat dicta dūa. Modie aūt nulla est differētia inter p̄dicta vt est tex.j.ō natura feu.i fi. t hoc voluit ista glo.vsqz ad finez que bene loqtur. Nam hodie absqz culpa nullus vasallus pōt diuestiri ēt si esset ō minimis valuasoribus lz olim posset vt ibi ō quo dic vt ibi no.c.j.ō feu.fi.col.fi amit.in.c.i. Op.ab extra q: imo nō tenet cōsuetudo super iseu datione rez ecclesiasticaz vt probatur ij.c.q̄uis t in.c.fi.extra de decimis. So. ibi loqtur in iuribus t rebus spiritualibus in qbus nō potest induci noua ysuetudo q: nō caduntin laicū vnde decime nō possunt hodie infeudari q: sunt cibus in domo dñi.xvi.q. i. renertimini. Dez ille decime que ab antiquo fuerant date laicis ex cā vt defensarent ecclesiam, ab hereticis t aliis oppressionibus p̄seuerant adhuc t dimittūtur in p̄te laicoz t in bis talibus decimis succedūt laici etiam hodie vt videmus. Naz regulariter nō debēt succedere vt in.c.ad hec extra ō decimis. vnde in dictis decimis ab antiquo datis laicis ex dicta causa fiunt inuestiture ipsis laicis t ipsas iuste tenent t possident. Sed quādo dicta cā cessauit tūc expresse prohibitū fuit q: amplius nō occederent vt no.i.d. c.q̄uis t in.d.c.fi.ō qua materia p Host.in summa de decimis.§. fi.ver.tertio queritur t quod habetur extra ō decimis in.c.prohibemus. Quid aūt in noualibus vide in.c.tua t.j.extra de decimis t glo.in.d.c.q̄uis cē. Utrum aūt clericus seu platus possit infeudare rem occupatam p potentiē que nō est solita infeudari t dicit Jo.an.c.d.Fran.zaba.in.c.ij.extra ō feudis q: nō ne detur t aperiatur via malignādi ō quo etiam per Bal.supra i p̄ambulis seu dor in sua tertia diuisiōe. Sz quid si est feudaz possessum per potentē a quo nō potest percipi pensio vel seruitiū an poterit alteri compotēti infeudari.c. butri.in.d.c.ij.dicit q: sic. Hec ob.titulus ō alie.iudi.mu.causa.facit q: intelligit quādo fit dolose t aio tāū turbādi aduersariū hic quādo bona fide t vt facilius res ecclesie recuperet t erit p̄sūle fauore eccle. Et ideo dicit ipse q: hoc si liceret etiā clericis quo ad patrimonialia ō quo p Host.i.summa in titulo ō alie.iudi.mutādi cē. Ubi aūt fuerit fcā dicta prohibitio q: laici ō cetero nō possent ō nouo obtinere decimas. qdaz dicūt in Scilio lateranēsi sub alexādro p.c.prohibemus extra ō decimis t videt probari in.c.cā apostolica in fi.extra ō bis que fi.a prela.t in.c.ij.Hillas aūt extra ō decimis li.vi. Quidā dicūt p vrbanū quātū in Scilio turanēsi p dictū ter.j.epi. vel abba. sed ego nō puto q